

**-Интервју са баба Драгославом Гајић најупућенијим чланом СРС-а за питање локалне самоуправе у Ћићевцу.
-Опроштајно писмо др Војислава Шешеља поводом смрти Слободана Милошевића**

Више него браћа: Томислав Николић са породицом Шешељ

- Редакција специјалног издања Велике Србије из Ћићевца добила је молбу од Драгославе Гајић из Мрзенице која је пожелела да изнесе своје виђење политичара на власти у Општини Ћићевац.
- Уредник овог издања Предраг Пантић је прихватио молбу баба Драгице и у следећем тексту Ви грађани Ћићевца прочитаћете мишљење једног од наших најстаријих житеља.

Оснивач и издавач Проф. др Војислав Шешељ; Главни и одговорни уредник Елена Божић – Талијан; Заменик главног и одговорног уредника Марина Томан; Уредник специјалног издања Предраг Пантић; Редакција Младен Гајић, Мићун Мирковић, Горан Стојадиновић и Иван Јовић; Унос текста Ненад Мирковић; Компјутерски прелом Саша Стојадиновић.

- Баба Драгице Ви сте нам изразили жељу да урадимо интервју са Вама у вези политичког стања у општини ЗАШТО?

Баба Д.: Зато синко, што више не могу да гледам шта све лопови покрадоше, попише и поједоше, а за ову децу што тек треба да живе ништа неостаде! Око председника Општине збрали су се све сами лопови и барабе. Ево овај такозвани главни стручњак за послове финансија и инвестиција, пројекат менаџер Милош Радојковић из Г-17плус грдне паре покрао од овог народа, месечно краде најмање 1.000,00 евра (82.000,00 дин.) на име плате. За гориво покљоцкао је 56.521,00 дин. Такође је платио као главни за програм Exchange радосну вечеру после неуспелог референдума за смену председника Општине. Уопште ми није јасно како га је Млађан Динкић тако брзо научио толико да краде, а да се нимало не посрами.

- Зар баба Драгице није за то крив председник Општине који га је ту и поставио?

Баба Д.: Шта ће он јадник кад су га они оставили на власти после референдума. Не сме Тај сад да писне од њих јер би га Радикали сменили на референдуму. Сад мора да им плаћа дневнице по 1.024,00 евра (85.000,00 динара) и да их шаље у иностранство. Нпр. Морао је да води Милоша Радојковића, Драгана Чапкуновића, Пецу Јанева, Звездана Бабића и конкубине које волонтирају у Општини на туристичко путовање у Словенији. Како која волонтерка дође у Општину више не излази и шта тамо с њима раде Бог зна, сва Општинска предузећа су пуна „с лепотице“. Помислили владари да су у Лас Вегасу. Срце ће да ми пукне када се сетим шта све ради онај лопов, силеција и пијаница звани доктор, а иначе је на функцији менаџера општине и председник партије „пијаница“ (ДХСС) који је од своје странке направио кафану најгоре могуће категорије. Прима велику надокнаду као општински

менаџер, а до сада није предложио ни један пројекат у складу са статутом општине Ћићевац. Био је главни „мафијашки бос“ за наплаћивање рекета на рампама где се вадио песак на територији општине Ћићевац. Чак је и свог сина запослио на том радном месту (рекеташ) да би био сигуран да је зарада стварна. Наплаћивано је по 600,00 и 800,00 динара а кроз папире је приказивано да се наплаћује 100,00 и 200,00 динара, чиме је прекршена одлука СО Ћићевац и општина покрадена од људи које је поставио менаџер Зоран звани Батке. „Несрећа“ долази у општину пијан, дере се, прети и радници из страха завршавају одмах све што тражи! А зна се шта може да тражи такав један човек. Волела бих још једном да видим да крене тај некадашњи добар лекар код својих бивших пацијената да их тера да се заклињу пред иконом крсне Славе и да љубе славску свећу да ће гласати за њега.

-Баба Драгице зар није превише двојица таквих људи и зашто их председник општине не смени?

Баба Д.: Ех синко да су само њих двојица лакше би ми било. Председнику уз скуте је и ратни дезертер, ментално заостала личност и искомплексирана будала директор центра за културу Мишел Радовановић. Који је после једне пијанке на новоотвореном базену на журци коју је он организовао, возећи службени ауто центра за културу без путног налога слупао 4 аутомобила, наравно како то њихови обичаји налажу побега са лица места. После тога га је полиција јурила целу ноћ док га нису ухватили. Његов радио кошта народ Ћићевца у 2005. год. 2.086.144,00 динара, а у јануару месецу 190.935,00 динара. Председник општине га трпи јер је забранио радикалима да критикују власт а он може да се појављује кад год он пожели. Такође полиција треба да га потражи што је неоправдано узео бонове за гориво у 2004. год. у износу од 7.779,00 динара. Један од највећих пљачкаша је исто и председник СО Ћићевац звани Чапко, који је пљачкајући народ увео централно грејање у своју кућу,

запослио своју жену у ЈКП Развитак у Ћићевицу, а опис њеног радног места је мерење висине траве на зеленој површини испред општине. Његови „сликари“ који су допутовали из Рима на колонију Светог Михаила Архангела у Сталаћу коштали су наш народ 37.421,00 динара за две авионске карте. За гориво је прошле године потрошио 22.800,00 динара, док му грађани општине Ћићевац за мобилни телефон плаћају између 10.000,00 и 15.000,00 динара месечно.

-Да ли је могуће да има толико пљачкаша?

Баба Д.: Има синко, али један је специфичан јер он ујутру и не устаје ако нема интереса, а то је начелник општине Звездан Бабић. На ауто-путу у Појатама велика светска компанија за дистрибуцију нафтних деривата OMW је хтела да отвори бензинску пумпу са пратећим објектима где би се запошљавало најмање 30 радника, он није дозволио док се у његов џеп не стави 100.000,00 евра тј. 8.150.000,00 динара за његов потпис. Толико не вреди ни потпис Елвиса Прислија, а ми 30 детета не запослисмо. У тржном центру (Рајина зграда) саградио је локал без и једне дозволе. Председник општине је наредио да се локал сруши, али локал још увек није срушен. Ето колико има утицај председник општине на оне који су га оставили на власти после референдума када су радикали хтели да га смене. О свим малверзацијама, лоповлцима и пљачкама народа и имовине општине Ћићевац које су генерације крваво стицало највише зна благајница Милованка Килибарда којој су запослили ћерку да би ћутала.

-Одакле Вама баба Драгице све те информације?

Баба Д.: Ееее, моја децо, ја можда знам најмање од свих грађана општине Ћићевац али кад видим Вас радикале како се борите против лопова, издајника, страних плаћеника и када сам видела да сте усамљени у тој борби решила сам да Вам се придружим. Ево

ушла сам у девету деценију живота и само чекам да ме Бог позове, али пре тога хоћу да дам до знања свим грађанима општине Ћићевац посебно омладини да за правду и поштење сваки човек треба да се бори свим законски дозвољеним средствима не хајући за последицама. Оно што човек каже из душе, а што се запише у књигама остаје заувек, а нека се Ови запитају какво име остављају поколењима. Пошто немам више ни снаге ни воље више да причам о Овим олошима извињавам се онима које нисам споменула, али се надам да ћете ми дати прилику неки други пут ако ме Бог не узме.

Живела Ваша Српска Радикална Странка и даће Бог да се изборите за истину, правду и нашу Велику Србију!

Опроштајно писмо др Војислава Шешеља поводом смрти Слободана Милошевића

Драги Слобо,

Као гром из ведро неба погодила ме је вест да су те хашки злотвори на онако монструозан начин убили. У шоку смо били сви, ми, твоји хашки саборци, али и сви часни људи у Србији и свету, сви они који поштују и воле слободу више од свега. Сви данас знамо ко те је убио. То су они који нису могли да поднесу твоју бриљантну одбрану пред њиховим инквизиторским судом, они који су нам земљу бомбардовали и разарали, они који и данас хоће да униште Србију, а зе тај прљави посао у своја злочиначка кола упрегли су слуге у Србији. Окупатор и његове окупационе слуге у нашој земљи деловали су заједнички са једним јединим циљем и задатком, како да што брже и успешније униште нашу Србију. Зато су морали и тебе да убију. Морали су, јер си поносно, достојанствено и храбро бранио наш народ и нашу земљу. Морали су, јер им је од оптужнице пред антисрпским Трибуналом у Хагу против тебе остало само мртво слово на папиру. Морали су и зато што су све јасније на видело излазиле чињенице да су Американци, Енглези и остали западњаци били ти који су изазвали кризу у бившој Југославији, а твоја кривица је била само у томе што си покушао да спасеш свој народ од погрома. Морали су да те убију и да би застрашили све оне у Србији који воле слободу, све оне који воле отаџбину, јер мисле да ће на тај начин за највише вредности у нашој Србији прогласити националну издају, криминал, лоповлук и свеколики бандитизам, баш онако како су Србијом, преко својих сатрапа, владали од октобра 2000. године.

Драги пријатељу, нисам неко ко често показује емоције, не спадам у оне који би патетичним изливом осећања показивали шта о некоме мисле, али твоја смрт ме је искрено и људски погодила. Не само да ћеш недостајати Србији, свима који су волели да гледају и слушају како побеђујеш криминалце из Хашког трибунала, већ ћеш недостајати свима нама, твојим пријатељима, са којима си делио дане, месеце и године мука и патњи, посебно овде у хашком казамату.

Данас, драги Слобо, не постоји нико тужнији од мене што нисам у могућности да будем у Београду и Пожаревцу и тебе, велики пријатељу, испратим и поздравим последњи пут. Остало ми је да само овом поруком, која никада не може до краја да искаже људске емоције, покушам да ти укажем ону пажњу која се посвећује добрим и великим људима који су свој живот дали за своју отаџбину и народ. И некада, као политички неистомишљеници, чак и када смо размењивали тешке речи и оптужбе, поштовали смо се и уважавали, јер смо знали да се обојица боримо за Србију. Последње три године које смо заједно провели у туђинском казамату зближиле су нас више него икада.

Неизмерном толеранцијом, смиреношћу и искреном српском господственошћу пленио си људе око себе. Ценио сам твоје пријатељство више од свега. Волео сам те и поштовао и као саборца и као доброг човека.

Ти си, Слободане, био један од оних људи који није могао да сакрије неизмерну и готово надљудску љубав према својој породици. Волео си своје најближе онако како то мало који и отац и супруг може. И то је одлика великих људи.

Колико си смето српским непријатељима показују и њихове нељудске реакције после твоје смрти. Они који су желели уништење Србије не могу да сакрију своју радост и готово егалтираност због твоје погибије. Ни они на Западу, ни њихови домаћи сатрапи. Наравно, ни њихове лажовизије и прљаве новине. Све то раде, драги пријатељу, зато што се плаше нашег народа, зато што се плаше слободарског духа који си ширио око себе, зато што се плаше да слободарску Србију никада неће победити.

Знам да данас за тобом тугују сви часни Срби, не само у Србији, већ и у Црној Гори и Републици Српској, а кришом и наши људи на територији окупиране Српске Крајине. У жалости су, не само Срби, већ и сви слободоумни људи широм земљине кугле.

Посебну част треба да ти чини чињеница да те и у Србији и у свету напада најгори људски отпад чиме твоју људску и политичку вредност уздижу до неслућених висина. После година сатанизације наше Србије, тебе и твоје политике, као и свих нас, ваљда чудом не могу да се начуде како Срби после твог убиства поносно дижу главу спремни да се за своју земљу и свој народ боре снажније него икада.

Отели су нам Српску Крајину, покушавају да униште Републику Српску, бомбардовали су Србију да би данас уз помоћ својих штићеника покушали да нам узму и Косово и Метохију. После свега убили су и тебе, драги пријатељу. Ипак, сигуран сам да Србију нису убили, јер наша Србија дићи ће се као феникс из пепела, а слобода ће бити, баш као што је и кроз историју увек била, највећа вредност нашег народа.

У име Српске радикалне странке, милиона грађана који је подржавају и у лично име изражавам најискреније саучешће твојој деци, супрузи, целој твојој породици. Остаће им заувек да се поносе тобом и твојим делом. Изражавам саучешће и свим грађанима Србије и целокупном српском народу, а теби, драги пријатељу, дајем обећање да ћу се против хашких криминалаца борити са истом жестином са којом си то ти чинио бранећи истину и нашу српску отаџбину. Такође, знам да ће наш народ умети да поштује твоју жртву и да ће се јединственије него икада изборити за своју будућност.

На нама остаје да ослободимо нашу отаџбину Србију, а теби нека свевишњи Бог подари рајски благослов, нека твоје телу буде лака света српска земља.

У Хагу, 17. марта 2006.

Др Војислав Шешељ